

Lovforslaget blev ved 3. behandling vedtaget uændret og enstemmigt med 137 stemmer, idet 1 grønlandsk medlem undlod at stemme.

42. Lov om ændring af valgretsaldere til folketinget.

(Indenrigsminister *Hans R. Knudsen*). [A. sp. 495. C. sp. 261].

Mundtlig fremsættelse ¹³/₁ (F. sp. 608). 1. beh. ²⁶/₁ (F. sp. 901). Partiernes ordførere: Henning Rasmussen, Harald Nielsen, Poul Sørensen, Baunsgaard, Aksel Larsen og Iver Poulsen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Holger Eriksen, Ditlevsen, Andreas Hansen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Lars M. Olsen, Henning Rasmussen, Edel Saunte [formand], Baunsgaard [næstformand], Harald Nielsen, Henry Christensen, Jens Chr. Christensen, Erik Eriksen, Poul Sørensen, Haunstrup Clemmensen, Thestrup og Aksel Larsen). Betænkning (B. sp. 537) afgivet ¹⁴/₄. 2. beh. ²⁰/₄ (F. sp. 2943). 3. beh. ²⁵/₄ (F. sp. 2976). *Loven stadfæstet 16. juni 1961.* (Lovt. nr. 207).

Loven har følgende ordlyd:

Valgretsaldere til folketinget fastsættes til 21 år.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *indenrigsministeren* bl. a.

„Under forfatningskommissionens behandling af valgretsbetingelserne kunne der, som det vil erindres, ikke opnås enighed om, hvorvidt valgretsaldere skulle være 21 eller 23 år, og man besluttede derfor at lade spørgsmålet afgøre ved en folkeafstemning. Denne fandt sted den 28. maj 1953, og resultatet blev som bekendt en valgretsaldere på 23 år. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at befolkningens stilling til spørgsmålet om valgretsaldere efterhånden har ændret sig så meget, at det nu synes rimeligt og naturligt at søge valgretsaldere nedsat til 21 år, således at den fremtidig falder sammen med den almindelige myndighedsaldere.

Ifølge grundlovens § 29 kan et lovforslag, der ændrer den valgretsaldere, der blev resultatet af afstemningen i 1953, først stadfæstes af kongen, når bestemmelsen om ændring af valgretsaldere har været undergivet en folkeafstemning, der ikke har medført bestemmelsens bortfald. Såfremt folketinget vedtager det nu fremsatte lovforslag om 21 års valgretsaldere, skal lovforslaget altså ud til folkeafstemning, og det er derfor som nævnt fundet mest hensigtsmæssigt at udforme et selvstændigt lovforslag om valgretsaldere, der kort og klart gør befolkningen bekendt med, hvad der skal stemmes om, medens de øvrige ændringer i folketingsvalgloven, som regeringen stiller forslag